

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ

دوئیل | سردارانو | کوم چه | کبرژن وو | دهغه له قوم نه | چه مونږ به خاغا اویاسوتا
د دوی د قوم مغروره سردارانو دوئیل چه اے شعیه! مونږ به تا اوتاسره

يُسْعِيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرَيْبَتِكَ أَوْ لَتَعُوْدَنَّ

اے شعیه! | او دهغه خلق | چه ایمان نه راوړو | تاسره | دخپل کلی ته | یا به واپس راځئ تاسو
مؤمنان یقیناً دخپل کلی نه بهر اویاسو ، اویا به تاسو زمونږ

فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كُرْهِيْنَ ۝۸۸ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ

زمونږ په دین کې | ده دوئیل | آیا اکر که یو مونږ | بې گټه ونسې | بیشکه تهری به وی مونږ | په الله باند
مذهب ته واپس راشی شعیه ورته دوئیل چه ایا که مونږ دا نه خوښوو بیا هم ؟ بیا خو به بے شکه مونږ په الله تعالی

كُذِّبْنَا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهَ مِنْهَا

دروغ | که چه مونږ واپس شو | ستاسو په دین کې | پس له دین نه | چه نجات را کړو مونږ | الله | له دے نه
باند دروغ تهری که چه مونږ ستاسو دین ته بیا واپس شو ، سره د دے چه الله تعالی ترے نه راله

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوْدَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا

اونه ده مهکته مونږ له | چه مونږ واپس شو | په کېنه | مکر | دا چه وغواړی | الله | رب زمونږ
غلام را کړه که اوس خود اے واپس کیدل راله ممکن نه دی ، مکر دا چه الله زمونږ رب وغواړی

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا

حامله کړه ده | زمونږ رب | د هر څیز | په علم سره | هم په الله باند | زمونږ توکل دے | اے زمونږ رب
زمونږ د رب علم په هر څیز باند چا پوره دے ، په الله تعالی باند زمونږ توکل دے ، اے زمونږ رب

اَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝۸۹

فیصله وکړه | زمونږ او زمونږ د قوم په مینځ کېنه | په انصاف سره | او هم ته | د ټولو نه ښه فیصله کوونکې
زمونږ او زمونږ د قوم تر مینځه په حقه فیصله وکړه ، اوت ته د ټولو نه ښه فیصله کوونکې یی

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَتُ اللَّهِ

دوئیل | سردارانو | کومو چه کفر وکړو | د دده له قوم نه | که چه تاسو تا بعد را وکړه | د شعیه
نود هغه د قوم انکار کوونکو سردارانو | دخپل قوم ته | دوئیل که تاسو شعیه | پے روان شوی

إِن كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ

اگر که | ادا | لخسرون | فاخذتهم الرجفة | فاصبحوا في دارهم
نویسکه تاسو | هغه | نقصان موندونکی یی | پس وینول دوی | زلزلې | نودوی شول د صبا | په خپلو کورونو کې
نوغامغا برباد به شی | بیا دوی زلزلې وینول ، نو په خپلو کورونو کې پرمخ

جُثِمِينَ ۝۹۰ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعْبًا كَانُوا يَكْفُرُونَ فِيهَا

پرمخ پراته | کومو چه | دروغ وگړلو | شعیه | لکه چه دوی هډواوسې نه وو | په دے کې
پرمخ پراته ، چا چه شعیه | دروغ ژن وگړلو هغوی د شون لکه چه په دے کلو کېنه هډواوسې نه وو

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعْبًا ۖ كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ قَتُولِ عَنْهُ

کومچه | دروغ زن کړو | شعيب | دو دوی | زیان کاران | بیا دپس شو | د هغوی
چا چه شعيب نه دروغ زن وویل ، هغوی پخپله برباد شول - نو شعيب تره من وگړو

وَقَالَ يَقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

او وویل | اے زما قوم ! | بیشکه ما در رسولی د تاسو | پیغامونه | د خپل رب | او نصیحت م کړه | تاسو
اورته د وویل چه زما قوم ! ما تاسو د خپل رب حکونه در رسولی دو او ستاسو خیر خواهی م غوښته

فَكَيْفَ أَتَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

پس څنگه | زه افسوس وکړم | په کافر قوم باند | اونه دے لیرې مونږ | په هغی کي
و نه نو اوس زه څنگه د هغه قوم په حال افسوس وکړم چه مونږی نه وو - او هر که چه مونږ یو کلی ته یو پیغمبر

مِّنْ نَّبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ

څوک پیغمبر | مگر | و نیول مونږ | اوسیدونکی د هغه | په سختی | او تکلیف سره | چه دوی
لیرې دے نو اول مو د هغه اوسیدونکی په سختی او په تکلیف کي رانیولی دی د پاره د دے چه مونږ

يَضَّرَعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا

زاری وکړی | بیا بدل کړو مونږ | د سختی په حال | راحت | تر دے چه | دیر شول
اختیار کړی - بیا مونږ د هغوی بد حالی په خوشحالی بدل کړه - تر دے چه هغوی ښه ترقی وکړه

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاؤُنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً

او دوی وویل | بیشکه رسید | زموږ پلارونه | سختی | او راحت | بیا مونږ د نیول دوی | ناگهانه
او دای وویل چه زموږ په پلار نیکه هم داسے سختی او راحت راغله دے بیا مونږ دوی ناگهانه و نیول

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا

او دوی | بے خبره دو | او که چرے | د کلو اوسیدونکو | ایما وکړه | او پر هیز کړی کول | نو مونږ یې
او دوی نه (د عذاب) خبر هم نه وو - او که د دغه کلو خلقو ایمان راوړه | او هان د گناهونو نه بچ کول | نو مونږ یې

عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم

په دوی باند | برکتونه | له طرفه د آسمان | او زمکې | لیکن دوی دروغ وگړول | نو مونږ د نیول دوی
په دوی باند د آسمان او زمکې دواړو نه برکتونه را برسیره کړی و لیکن دوی (زموږ تعلیم) دروغ وگړول نو

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

په بدله د هغو (عملونو) کي | چه دوی په کول | پس آیا په امن شول | اوسیدونکی د کلو
مونږ دوی د خپلو عملونو په سزا کي را و نیول ، آیا د کلو خلق د دے خبره نه بے غم

أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ

له دغه چه راشي په دگ باند | زموږ عذاب | د شپې | او دوی | او د دوی | آیا په امن شول
شوی دی چه شپه په شپه په دوی باند زموږ عذاب راشي او دوی او د دوی - آیا د کلو خلق به

مَنْزِلٌ

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَيًّا وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

وسید ونکی د کلو | له دے نه چه راشی دوی ته | عذاب زمونږ | د غاښت پخت | او دوی | لوبه کوی | عقله به غه شوی دی | چه زمونږ عذاب ورته د غره راشی چه دوی به خبره لکياوی لوبه کوی -

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

آيا په امن شول | د الله د تدبير نه | پس په امن کيږي | د الله د تدبير | مکره | نقصان موندونکی خلق - آيا دا خلق د الله د تدبير نه په ویک شول ؟ خو بيا داسی | چه د الله د پوتند بیدرونه هغه خلق به فکره کيږي چه تبايه کيږي نکی

وَأَكْمَرُ يَهُدَىٰ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا

او آيا نه ده | کره رهنای | دهو خلقو | چه وارثان شول | د زمکه | پس له هلاکيدو د اوسيدونکو د دے دی - آيا دے واقعاتو هغو کسانو ته چه د پخوانو اوسيدونکو نه پس د هلك وارثان شوی دی هيڅ سبق ورته کړو

أَنْ تُولُوا نَسَاءً أَصْبَنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَلَطَبَعُ

چه که چرې | غوښتې وے مونږ | نومصیبت به مو غورزو د پوهې | د دوی د گناهونو په بد کيږي | او مهر مو دوهلو | چه که چرې مونږ غوښتلې نو د دوی د گناهونو په وجه به مو دوی په عذاب کيږي نیولی وو او په زړونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ

د دوی په زړونو | پس دوی | نه اوسې | دا کلی دی | چه مونږ اورؤو | تاته به ورله تاپه ولگوو پس دوی د نصیحت خبره هم نه اوري . (له پیغمبره) دا پوځو کلی دی د کومو حالات چه مونږ

مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

د دے (خبره) احوال | او بیشکه راغلي وو دوی ته | پیغمبران د دوی | رواضحه د بیلو نوسره | بیا دوی داسې وو | تاته بیا نوو | اویقینا دے خلقو ته د دوی پیغمبران معجزو سره راغلي وو ، خودوی چه کومه خبره

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ

په ایمان نه راوړو | په دې وجه چه دروغمن کړی وو | له دې نه وړاندې | دغه شان | مهر دوی | الله | په زړونو | یوځل دروغ کړی وک هغه بیا ونه منله ، هم دغه شان الله تعالی د کافرانو په زړونو

الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

د کافرانو | او دونه موندله مونږ | په اکثر و د دوی کيږي | وفا په وعده | او بیشکه وموندل مونږ مهر لکوی ، او مونږ په دوی کيږي اکثر خلق به لوظه موندلی دی | او اکثر کسان مو د سره

أَكْثَرَهُمْ لَفِٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِلَيْتِنَا

اکثر له دوی نه | نافرمان | بیا مونږ ولیږلو | له دوی نه پس | موسی | خپلو تختیو سره | نافرمانه (او بد عمل) بیا موندی دی - بیا د دوی نه پس مو موسی علیه السلام د خپلو تختیو سره فرعون

إِلَىٰ قَرْعُونَ وَمَلَأْنَاهُ فِطْرًا فَأَنظَرُ كَيْفَ كَانَ

فرعون ته | ادد دے سردارانو ته | پس دوی نا انصافی وکړه | د تختیو سره | پس وکړه | څنگه | شو | او د دے سردارانو ته ولیږلو نو هغوی زمونږ د تختیو سره زیلته وکړه ، نو وکړه چه مفسدانو انجام

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنْ رَّسُولُ

نجات | د فساد کو نکو | او وویل | موسیٰ | اے فرعون | بیشک تُو | رسولِ

خُش نُو ؟ | او موسیٰ ورتہ و وویل اے فرعون ! | تُو دَ تَوَلَّی مَخْلُوقِ رَبِّکَ لَه

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلٰی اَنْ لَاَ اَقُوْلَ عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقُّ

د جہان نو د پروردگار | مالہ مناسب دی | چہ بیان نہ کرم | یہ اللہ باندہ | مگر رشتہ خیرہ

طرف نہ پیغمبر را غلیم - ماد پارہ ہم دا مناسب دی چہ د اللہ تعالیٰ پہ حقہ ہفہ خبرہ و کرم چہ رشتہ

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ

مارا دے دے تاسو تہ | واضحہ دلیل | ستاسو د رب لہ طرف نہ | پس ولیدہ | ماسرہ

وٰی ، تاسو تہ چہ ستاسو د رب د طرف نہ واضحہ دلیل تہ را دے دی | نو تہ | بنی اسرائیل ماسرہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَاتِّبِعْهَا

بنی اسرائیل | دے وویل | کہ چرے تا | را دے دی | خہ معجزہ | نور اوہہ | ہفہ

رخصت کرہ - فرعون جواب و رکرو چہ کہ تا خہ فحشہ را دے دی نو ہفہ و شبانہ کہ تہ

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَالْقٰی عَصَاہٗ فَاِذَا هِيَ تَعْبَا

کہ چرے تہ بی | لہ رشتہ و یونکو نہ | پس وغور زولہ دے | ہما خیلہ | نو فوراً ہفہ | اژدہا (شہ)

پہ خیلہ دعویٰ کہے | رشتہ بی | یہ دے خبرہ موسیٰ خیلہ کو بی | وغور زولہ نو ہفہ یوہ زونکہ

مُبِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بِيْضَاۗءٌ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ

بشکارہ | اودا ویستلودہ | لاس خیل | نو فوراً ہفہ (بشکار شہ) | رویشانہ | لید و نکو تہ | دوویل

اژدہا شوہ | او لاس تہ (د بقل نہ) را ویستلو نو ہفہ د تولو لید و نکو یہ و ہا نہی نک سپہین ہو قیلہ | د فرعون

الْمَلَاۗءُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٩﴾ يُّرِيْدُ اَنْ

سردارانو | د قوم د فرعون نہ | چہ بیشک دا خو | جادوگر دے | پوہہ | دے غواہی | چہ

د قوم سردارانو وویل چہ بیشک دا خود کوئے علم خاوند جادوگر دے - دے غواہی چہ

يُخْرِجُكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُوْنَ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ

اوباسی تاسو | ستاسو لہ زمک نہ | پس خہ حکم کوئی تاسو | دوی وویل | مہلت و رکہ داتہ

تاسو ستاسو د ملک نہ بہر اوباسی | دواہی چہ پہ حقہ ستاسو خہ صلاح دے - دوی وویل چہ موسیٰ

وَآخَاہٗ وَاَرْسِلْ فِی الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١١﴾ يَّاتُوْكَ

او د دے و روتہ | او | ولیدہ | یہ بنارونو کہے | جمع کوونکی | چہ دوی راوی تاتہ

او د دے و روتہ مہلت و رکہ او تولو بنارونو تہ کارند کات ولیدہ - چہ تولو پوہہ جادوگر

بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيْمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَآجَدٌ

ہر جادوگر | پوہہ | اوراغل | جادوگر | فرعون تہ | دوی وویل | بیشک مونہ لہ اجر پکارے

درلہ را تلوں کری - او جادوگر د فرعون (دلیل) تہ راغلل ، دوی وویل کہ چرے مونہ غالب شو

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝

موند غالب | ده دوییل | هو | او بیشکه تاسو به یی | له نزدیکا نو ته
موند نه به هغه انعام ملاد یی؟ فرعون و دوییل هو | او تاسو به په نزدیکا نو درباریا نو کینه شامل شی

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ اِمَّا اَنْ تُلْقَىٰ وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ مَحْنًا مُّلْقَيْنِ ۝

ایه موسیٰ | یا خو | ته د غور زو | او یا | به شو موند | غور زو نو
جادوگر و دوییل ایه موسیٰ | اول ته غور زو | که موند (خیل پری) د غور زو ؟

قَالَ اتَّقُوا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا اَعْيُنَ النَّاسِ

موسیٰ و دوییل | تاسو غور زو | پس هر کله | د غور زو (خیل غیږی) نو جادو وکړو | به سترگو | د خلقو
موسیٰ و دوییل | اول تاسو غور زو | نو هر کله به هغوی (خیل خیزونه) و غور زو نو د خلقو نظر بند یی وکړه

وَاَسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ۝

او د دیرول دوی | ادا وکړه | جادو | دیر لوی | او دوی راوړل په موند | موسیٰ طرف ته
او په خلقو هېت راوستلو او هغوی دیر لوی جادو وکړو - او موند موسیٰ ته دوی وکړه چه خپله

اَنْ اَلْقَ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝

چه د غور زو | خپله همسا | نو نو به هغه | تیر کړی | هغه | دوی جوړول | پس ثابت شو
همسا د غور زو | نو ناگهانه هغه دا خیزونه تیرول شروع کړل | نو حق ثابت

الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

حق | او باطل شول | هغه هغه چه دوی کول | پس دوی مغلوب شول | به غمناک کینه | او وپس شول
شو او د هغوی جوړ کړی خیزونه تول باطل شول - نو په دغه موقع هغوی لاند راغلل او

صَغِيرِينَ ۝ وَاَلْقَى السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ ۝

ذلیل | او د غور زیدل | جادوگر | په سجده کینه | دوی و دوییل | موند | او دوی
کچه ملامت وپس شول - او جادوگر (په اختیاره) په سجده پریوتل - دوی و دوییل چه موند په

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ اَمْنُتُمْ بِهِ

په پروردگار عالمونو | چه رب د موسیٰ | او د هارون | دوییل فرعون | تاسو ایمان راوړه به هغه
رب العالمین ایمان راوړه چه د موسیٰ او د هارون علیهما السلام رب د فرعون و دوییل چه تاسو زما د اجازت

قَبْلَ اَنْ اَذِنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ

دیند د کنه چه زه اجازت درکم | تاسو ته بیشکه دا خو | یو چال ده | چه تیار کړه د تاسو | په دے ینار کینه
نه وړاند ایمان راوړو ، دا خو ستاسو یو چال دے چه تاسو په دے ینار کینه هک وچلولو

لِيُخْرِجُوا مِنْهَا اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

چه او باسی تاسو | له دینار نه | د دے اوسیدونکی | پس زه به تاسو ته معلومه شی | - خا مخا په پرېکړه زه
چه د ینار اوسیدونکی د دے هغه نه بهر او باسی | پس زه به تاسو ته د دے نتیجه معلومه شی - زه به ستاسو لاسو ته

أَيِّدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلَاFٍ ثُمَّ لَا صَلِّبَتْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

ستاسولاسونه | اوستاسو شپه | د مخالف طرف ته | بيا | به په سولې کړم تاسو | ټول او بښنه د مخالفو اړخونو ته پريکړم | بيا به تاسو ټول په سولې وځي شوم

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا نَنقِمُ مِّنْهُ إِلَّا أَن

دوی وویل | بیشکه موږ | خپل رب طرف ته | وایس تلونکي یو | او ته بدل نه اخله | له مونږ نه | مگر څه چې مونږ

هڅوی وویل چې مونږ ټول خو خپل رب ته وایس تلونکي یو | او ته خو مونږ نه دومره قدر بدله اخله چې مونږ

امَّا بَأْيِت رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفَرُّ عَلَيْنَا

مونږ ایا راډو | به نخبو د رب خپل | هر کله چې هغه راغله مونږ ته | اے زموږ رب | را واده | به مونږ باندې

خپل رب به نخبو (وله) | ایمان راوړه | هر کله چې مونږ ته را ورسید | اے زموږ رب | مونږ بصیر را کړه

صَبْرًا وَتَوَكَّلْنَا مُسْلِمِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

صبر | او وفات را کړه مونږ ته | د اسلام په حالت کې | او وویل سردارانو | د فرعون له قوم نه

او مونږ له د اسلام په حالت کې مرګ راوړه | او د فرعون د قوم سردارانو وویل چې ایا ته به موسی

اتذّر مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ

ایا ته پریږدې | موسی | او د دغه قوم | چې فساد کوي | په زمکه کې | او پریږدی تا

او د دغه قوم بنی اسرائیل د دغه ته پریږدې چې په ملک کې بدامنی پیدا کوي او تا اوستا معبود

وَالِهَتَكَ ۝ قَالَ سَتَقْبَلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ

اوستا معبودان | دغه وویل | مونږ به وژنو | ځامن د دوی | او ژوندی به پریږدو | بڼه د دوی

پریږدی - فرعون ورته وویل چې مونږ به پریږدو د دوی ځامن وژنو او لونه به ژوندی پریږدو

وَأَنَا فَوْقَهُمْ فَهُمْ قَهْرُونَ ۝ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ

او بیشکه مونږ | به دوی باندې | غالب یو | وویل | موسی | خپل قوم ته | تاسو مدد غواړئ | د الله

او یقیناً مونږ به دوی باندې غالب یو - موسی خپل قوم ته وویل چې تاسو د الله نه مدد غواړئ

وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

او صبر کوئ | بیشکه | زمکه | د الله ده | هغه واران کوي د څه هغه څوک ځان ته وغواړي | له خپلو بندګانو نه

او صبر کوئ | بیشکه زمکه صرف د الله تعالی ده | هغه به خپلو بندګانو ته چې چاله نه خوښه وي هغوی له

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَن تَأْتِنَا

او انجام (خو) | د پرهیزګارانو د پارېدو | دوی وویل | مونږ تکلیف را کړ شو | ولاندې | له راتلونکو ستا نه مونږ ته

ورکوي | او اخر کېنې کامیابې د پرهیزګارانو ده | موسی د قوم | خلق وویل چې مونږ به ستا د راتلونو وړاندې هم تکلیف

وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۝ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ ۝

او پس له هغه نه چې راغله ته مونږ ته | دغه وویل | امید | چې رب ستاسو | به هلاک کړي | دینمن ستاسو او

يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۖ وَلَقَدْ أَخَذْنَا

خليفة کان به کوی تاسو | به زمک کنے | بیابان ہندو کوئی | چہ خشک | تاسو عمل کوئی | اویشک | دنیو موسیٰ
اور تاسو بہ دے زمینک پہ مخہ خلیفہ کان کوی او بیابانہ کوری چہ تاسو خشک کارونہ کوئی | او موسیٰ د فرعون قوم

الْفِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ الْوَسْمَةِ لَعَلَّهُمْ يَدْغُرُونَ ۝۳۰

قوم د فرعون | بہ قحطون | اونقصان کنے | دمیو | چہ دوی | نصیحت قبول کوی۔
خوشگاہ پہ سوکرہ او د پیدوار دکی پہ عذاب کنے راو نیول چہ داخلق نصیحت حاصل کوی۔

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پہن کچہ | بہ راتلہ دوی تہ | فراخی | نو دوی بہ وئیل | چہ | دار موسیٰ حق دے | او کچہ | رسیدلہ بہ دوی تہ
نو چہ نینہ وخت بہ پرے راتے نو هغوی بہ وئیل چہ داخو موسیٰ خیل حق دے او چہ ید حال بہ پرے

سَيِّئَةٍ يَّظُنُّوْا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ

سحق | نو سپیرہ بہ کنول | موسیٰ | او شوک دہ سرہ دو | داوری | چہ بیشک | ددوی ید نفسی
راتے نو موسیٰ علیہ السلام او د هغہ ملگری بہ ئے سپیرہ کنول | ددوی خیل سپیرہ توب خدائے سرہ

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۱ وَقَالُوا مَهْأَا تَأْتِيَنَا بِهِ

داللہ سرہ دہ | لیکن | اکثر ددوی | نہ پوہیدری | او د وئیل | هرغہ چہ | تہ راو موسیٰ بہ دے
(دکے باعث) دو شوکتر خلق پہ دے خبرہ ہم نہ پوہیدل۔ د فرعون قوم وئیل چہ کتہ موسیٰ تہ

مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَّا بِهَا ۖ فَمَا كُنْ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝۳۲ فَأَرْسَلْنَا

لہ غنہونہ | چہ تہ جادو کچہ موسیٰ بہ دے | نو موسیٰ نہ یو | پہ تاباند | ایمان راوہ دکی | پس راو لیر موسیٰ
پہ موسیٰ د جادو چلوو پہ عرض ہر قومہ | غنہے پیش کچہ قوم موسیٰ بہ تا ایمان نہ راوہو نو موسیٰ بہ هغوی

عَلَيْهِمُ الطُّوفَانُ وَالْجَرَادُ وَالْقُمَّلُ وَالضَّفَادِعُ وَالْدَّمَائِ

بہ دوی باند | طوفان | او ملخان | او سپیرے | او چیتدے | اوینے | غنہے دے
باند طوفان راو لیرو او ملخان او سپیرے او چیتدے او وینے دالوے غنہے مو

مُفَصِّلَاتٍ ۖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝۳۳ وَلَمَّا وَقَعَ

جد اجد | نو دوی کبر و کرو | او دوی دو | خلق | مجرمان | او هرکچہ | بہ پیر بولو
جد اجد اوینو کچہ نو هغوی تکبر و کرو او هغہ د مجرمانو قوم دو۔ او هرکچہ چہ بہ ہغوی

عَلَيْهِمُ الرَّجَزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

بہ دوی باند | عذاب | (نو) وئیل بہ | اے موسیٰ | دعا و کرہ | موسیٰ دپارہ | دخیل ربہ | بہ دے چہ
عذاب راتے نو هغوی بہ وئیل چہ اے موسیٰ ! موسیٰ دپارہ داللہ نہ سوال دکرہ لک خشک چہ

عَهْدٍ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

هغہ وعدہ و کرہ | تاسرہ | کچہ | لرے کووتا | لہ موسیٰ تہ | عذاب | نو موسیٰ بہ خاغا راوہو
تاسرہ ئے وعدہ کچہ دے کہ تا موسیٰ تہ دا عذاب لرے کرو | نو موسیٰ بہ در باند خامخا

وَكَمْ دَعَاكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ۚ فَاذْكُرُوا الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ ۝۳۴

تاسرہ دے | تاسرہ | کچہ | لرے کووتا | لہ موسیٰ تہ | عذاب | نو موسیٰ بہ خاغا راوہو
تاسرہ ئے وعدہ کچہ دے کہ تا موسیٰ تہ دا عذاب لرے کرو | نو موسیٰ بہ در باند خامخا

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

په تا | او خامخايه وليږو | تاسره | بني اسرائيل | پس هرکله چې | لرښه کړو مونږ | له دوی نه

الرَّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْعُوقِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ۚ فَانْتَقِمْنَا

عذاب | ترڅه موده پوره | په دگرسيږي دوهغه نه | نوم هغه وخت په د | واده ما توله | بيا مونږ انتقام ونيو

مِنْهُمْ فَأَعْرَقْتَهُمْ فِي الْيَمِّ بِآثَمِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

له دوی نه | پس مونږ غرق کړل دوی | په دريا بڼه | و له په دوی | دروغ وکړل | زمونږ آيتونه | اودوی نه

عَنْهَا غَافِلِينَ ۚ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ

له هغه نه | بې خبره | او مونږ وارثان کړل | هغه خلک کوم چې | کمزوري گنډله شول

مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۚ وَتَمَّتْ

په مشرقونو د زمکه کيڼه | او په مغربونو د زمکه کيڼه | هغه زمکه چې برکت ايښه و مونږ | په هغه کيڼه | او پوره شوه

كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَرْنَا

وعدده | ستادرب | نیکه | په بني اسرائيلو | ددوی د صبر په وجه | او برباد کړو

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۚ وَجُوزْنَا

هغه څه چې جوړول به | فرعون | او دده قوم | او هغه چې دوی به څه چتونو جوړول | او مونږ تیر کړ

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

بني اسرائيل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په يوداسه قوم | چې په عبادت کيڼه لکياو

عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ ۚ قَالُوا يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا

د خپلو بتانو | دوی وويل | اے موسیٰ | جوهرکړه | مونږ د پادرم | یومعبود

كَمَا لَهُمُ إِلَهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ

لکه څنگه چې | ددوی دی | معبودان | ده وويل | بيشکه تاسو خو | خلق یی | ډیر جاهلان | بيشکه | داخل

په شان معبود جوهرکړه موسیٰ ورته وويل چې تاسو خو ډیر ناپوهه خلق یی | داخل چې په کور

مُتَّبِعِينَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطْلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾

متابڪين ندي ۾ ۽ ڇهه ڪو به (پي پستي) ڪئي ٿي ۽ اوباطل ۾ ۽ هغه ڌڪار ۾ ۽ ڇهه دوي ۾ اڪولو -
تيا ڪي به دي هغه خود تيا هئي لارده ۽ اوڌ دوي ٿول عبادت سراسر ٻي بنياده ڏي

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغَيْكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣٧﴾

ڏوئيل ده ۽ آيا ڏا الله نه سوا ۽ نه ولتوم تاسوله ۽ معبود ۽ او هغه فضيلت در ڪري ڏي تاسو ۽ ڇهه جهان والو باند
موسي ڏوئيل آيا ڏا الله تعالي نه سوا تاسو ڌڪا پاره بل معبود ولتوم حال دا ڇهه هغه تاسو ڌڪا نور مخلوق نه غور ڪري

وَأَذِّنْ لَكُمْ أَنْجِيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

اوڌو ڏي ڪري ڪله ڇهه ۽ مونڱ نجات در ڪري تاسو ۽ ڌڪا فرعون ڌڪوم نه ۽ ڇهه در ڪولو به ٿي تاسو ۽ سخت ۽ عذاب
بي ۽ او هغه دخت ياد ڪري ڪله ڇهه ۽ مونڱ تاسو ڌڪا فرعون ڌڪوم نه خلاص ڪري ڇهه تاسو له ٿي سخت عذاب در ڪولو

يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

ڇهه دوي به ڌڙل ۽ ستاسو ڪامن ۽ اوڌو ڌڙي به ٿي پري پيو ۽ ستاسو نبي ۽ او ڇهه دے ڪي
او ستاسو ڪامن به ٿي ڌڙل ۽ او ستاسو جيڪي به ٿي ڌڙو ڌي پري پيو دے او ڇهه دے ڪي ستاسو

بَلَاءٍ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٍ ﴿١٣٨﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً

آزمينيت ڏي ۽ ستاسو ڌڙب ڌڪا طرف نه ۽ ڇير لو ۽ او مونڱ وڌي ڪري وه ۽ موسي سره ۽ ڌڌي ٿي شو ۽ شپو
رب ڌڪا طرف نه ڇير لو ۽ آزمينيت وو ۽ او مونڱ موسي سره ڌڪا دير شو شپو ۽ ڌڪا عتڪاف ۽ وعدہ ۽ ڪري

وَأَتَمَّمْنَا بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ

او پوره ڪري مونڱ دا ۽ ٻه لسٽو ۽ شپو ۽ سره ۽ ٻيا پوره شو ۽ موده مقرر ڪا ۽ ڌڪا ڌڙب ۽ خلوي نيت
او ٻيا مو پري لسٽ وري سو ڪري ۽ نوڌ هغه ڌڪا ڏي نيته ۽ ٻه خلوي نيتو شپو ڪي پوره

لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ

شي ۽ او ڏوئيل ۽ موسي ۽ خيل در وره هارون ته ۽ ته خليفه شه زما ۽ زما ڇهه قوم ڪي ۽ او اصلاح ڪري
شو ۽ او موسي خيل در وره هارون ته ۽ ويئي وو ڇهه ته زما نه پس ڇهه قوم باند زما خليفه شو ۽ او اصلاح

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٣٩﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

او تابعداري مڱو ۽ ڌڪا لاري ۽ ڌڪا ساد ڪو وٺو ۽ او هڪ ڇهه راغلو ۽ موسي ۽ زمونڱ ڇهه ۽ او هڪ ڇهه ۽ او الله وڌي
ڪو ۽ او ڌڪا ساد ڇهه راغلو عمل مڱو ڪو ۽ هر ڪله ڇهه موسي زمونڱ ڇهه مقرر ٿي نيته راغلو ۽ او الله وڌي

رَبُّهُ ۚ قَالَ رَبِّ ارْنِيْ أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِيْ

ڌڪا ڌڙب ۽ هغه ڏوئيل ۽ اء زمار به ۽ وٺي نايه ماته ۽ ڇهه يونظر ۽ اوچوم پهتا ۽ الله و فرما ئي ۽ هيڄ ڪله نه ٿي ڪي
خبر ۽ و ڪري ۽ او موسي ۽ وئيل لے رب ۽ ته ماته وٺي نايه ڇهه زما تايونظر ۽ او ڪورم ۽ الله و فرما ئي ته ۽ ما هر ڪله نه ٿي ڪي

وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِيْ

ليڪن ۽ ڌڪا ڪور ۽ ڌڪا طرف ته ۽ ڪه ڇهر ۽ ڌڪا لاري پاته شو ۽ ڇهه خيل ڪله ۽ نوته به هم ما ڏوئي
خود ڪري غرت ڪري ڪه ڇهه خيل ڪله ڌڪا پاته شو ۽ نوته به هم ما وليد ڪي ٿي

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى
 نُوحًا كَلِمَةً | رَبِّهِ هُفْ | بِه غُرْبَانِد | نُوحُوْنَه هُفْ | ذَرَه | اُو پَرِيَتَلو | مُوسَى
 نُوحًا كَلِمَةً | رَبِّهِ هُفْ | بِه غُرْبَانِد | نُوحُوْنَه هُفْ | ذَرَه | اُو پَرِيَتَلو | مُوسَى
 صَوْعًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتْ إِلَيْكَ

بِه هُوشَه | بِيَا هُرْ كَلِمَةً | هُفْ نَه هُوش رَاغَلو | نُوحُوْنَه هُفْ | ذَرَه | اُو پَرِيَتَلو | مُوسَى
 پَرِيَتَلو | بِيَا هُرْ كَلِمَةً | هُوش كَبِه رَاغَلو | نُوحُوْنَه هُفْ | ذَرَه | اُو پَرِيَتَلو | مُوسَى
 وَآتَا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾ قَالَ يَمُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ
 اُو زَهْ | ذَهْوَنَه دُورَه | بِقِيْن لِرُوْنَه يَم | وَفَرْمَايِل | اَمِ مُوسَى | بِشَكَه مَا | غُورَه كَرِه تَه
 اُو ذَهْرَجَانَه وَهَوِ مِي اِيْمَان رَاوِم - اَلله تَعَالَى وَفَرْمَايِل اَمِ مُوسَى | مَا تَه | ذَهْوَنَه خَلْقُونَه غُورَه

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا أَنْتِ تَكُ وَكُنْ
 بِه خَلْقُو بَانِد | بِه بِبِقَامُو نُوحُوْلُو | اُو بِه اُو رُو لُو ذَهْرَكِي خِل | بِس وَاخَلَه | خَه چِه دُرَكِل مَا تَا تَه | اُو اُو سَه تَه
 كَرِه بِيَه چِه رَسَالَتِي دُرَكِي دَا وَخَبِرِه مِ دَرَسَه كَرِي دِي ، نُوحَه چِه مِ دُرَكِي دِي هُفْ وَاخَلَه اُو
 مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً
 لَّهْ شَكْرَ كَزَارَوْتَه | اُو لِيَكِل مَوْبِدَه هُفْ دِيَا رَه | بِه تَحْتُو كَبِه | ذَهْرَنَك | نَصِيحَتَه
 شَكْرَ كَزَارَوْتَه - اُو مَوْبِدَه وَرَتَه بِه بِوَقُو تَحْتُو بَانِد هُر قَسَم نَصِيحَتُونَه اُو ذَهْرَنَك

وَتَقْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا
 اُو تَقْصِيْل | ذَهْر | خِيَز | بِس وَنِيْسَه دَا | بِه قُوْت سَرَه | اُو حَكْم وَكَرِه | خِيَل قُوْم تَه | چِه اَحْتِيَاكِي
 هُر مِ سَلَه تَقْصِيْل وَلِيَكُوْل اُو رَتَه مَوْدُوْنِيْل | چِه دَا هَدَايَتُونَه كَلَك وَنِيْسَه اُو خِيَل قُوْم تَه حَكْم وَكَرِه چِه هُفْ
 بِأَحْسَنِهَا سَأَوْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٣٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِ
 دَا بِه بِه خَبِرِه | دِيَزَرِيَه زَه وَنِيَام تَا سُو | كُوْر | ذَهْنَه هُكَارُو | بِه رَتَه بِه اُو سَا تَم زَه | ذَهْوَنَه
 دَا بِه دِيَزَرِيَه وَنِيَام تَا سُو | كُوْر | ذَهْنَه هُكَارُو | بِه رَتَه بِه اُو سَا تَم زَه | ذَهْوَنَه

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ
 هُفْ خَلْق چِه | تَكَبَّر كُوِي | بِه زَمَكَه كَبِه | بِه نَا حَقَه | اُو كَه چِرَك دُوِي وَكُوِي | تُوْلَه مَعِيْرَه
 آيَتُونَه بِه رَتَه لَرَم چِه دَا زَمَكَه بِه مَخ هِيَه بِه هُفْ خَان غَتَا كَرِي - اُو كَه دُوِي هُر قَسَم نَحْتَه مِ دُوِي
 لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
 نُوَا اِيْمَان نَه رَاوِي | بِه هُف | اُو كَه چِرَك دُوِي وَكُوِي | لَاس | اُو هَدَايَت | نُوحَه نِيْسِي هُفْ | لَاس
 خُوَا اِيْمَان پَرِه نَه رَاوِي | اُو كَه نِيْعَه لَاس وَرَتَه نِيَكَا رَه شِي | خُو بِه هُف بَانِد نَه شِي

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
 اُو كَه چِرَك دُوِي وَكُوِي | لَاس | اُو كَه هُف | نُوحَه نِيْسِي هُفْ | اُو خِيَل لَاس | دَا حَكْم چِه دُوِي | دُرُوْنَه كَرِي
 اُو كَه چِرَك دُوِي وَكُوِي | لَاس | اُو كَه هُف | نُوحَه نِيْسِي هُفْ | اُو خِيَل لَاس | دَا حَكْم چِه دُوِي | دُرُوْنَه كَرِي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا عَسَىٰ أَن يَكُونَ لَكُم مِّنْ دُونِ آلِ الْفِرْعَوْنَ ۖ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُمُ اللَّهَ مَكِيدَتَهُ ۚ فَذُكِّرُوا بِلِقَاءِ رَبِّكُم يَوْمَ تَأْتِي السَّحَابُ مَطْمَاطِمًا ۚ

آیتوں میں سے کہہ دو کہ تم میں سے کچھ ایسے لوگ ہیں جن کو اللہ کی طرف سے عذاب کی بات ہے۔ اے کفار! تم کو یاد دلاؤ کہ تم اپنے رب سے ملنے والے دن کو پہنچنے والے ہو۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ إِذِ انبَغَضَ عَنْهُ ۖ إِذْ جَاءَهُ مِنْ سُلَيْمَانَ أَن مَّاعِزٌ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۚ

اور ہم نے لقمان کو حکمت عطا کی تھی جب کہ وہ اپنے رب سے غمناک ہو گیا تھا۔ اس وقت کہ سلیمان نے اس سے کہا کہ تیرے رب کی نعمت سے بھرپور ہو کر بات کر۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے داؤد کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا زَكَرِيَّا الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے زکریا کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا هَارُونَ الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے ہارون کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا عِيسَى الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے عیسیٰ کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا نُوْحَ الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے نوح کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا هٰذَا الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے اس کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا هٰذَا الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے اس کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا هٰذَا الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے اس کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا هٰذَا الْحِكْمَةَ وَجَعَلْنَاهُ نَاظِرًا آلَهُمْ جَمِيعًا ۖ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مَقَامًا ۖ

اور ہم نے اس کو حکمت عطا کی تھی اور ہم نے ان کو ان کے لوگوں کے لیے ناظر بنا دیا تھا۔ اور ہم نے ان کو سلیمان کے لیے ایک مقام عطا کیا تھا۔

إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا

خَانَتَنِي | وویل (هارون) | اے زما د مورخویہ | بیشک دے خلق | زہ کزورے وکترلم | اونزہ وکترلم

يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشْمِتْ بِي الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي

چہ وکترلم | پس مہ خوشحالو | یہ ماباند | دشمنان | اومہ شاملو | اودہ ظالمانو یہ دل

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي

ہفہ خلقوسرہ | چہ ظالمان دی | ادہ وویل | اے زما یہ | معاف کرہ ما | اوزما ورور | اودہ

أَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

داخل کرہ مونیر | یہ خیل رحمت کئے | اوتہ | دتوونہ زیات رحم کوئے | بیشک کوموچہ

اتَّخَذُوا الْعُجُلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ

وینول (معبود) | غفہ | دپہ رسیدی دوی تہ | غضب | ددوی درب | اودلت

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ

چہ غفہ معبود جوہ کرہ وو | یہ ہفوی یہ ویرزہ دھوی درب د طرف نہ عذاب نازل شی اودہ

عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا بِرَبِّكَ

پہ ژوند د دنیا کئے | اودعہ شان | مونیر سزاو کوو | دروغ ترو نکوتہ | اودعہ خلق کوموچہ

بَدْعُلُونَهُ وَكَرِهَ | بِيَأْتِ تَوْبَهُ وَكَرِهَ | پس له دے تہ | اوایمانے راوہ | بیشک ستار

مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى

د دے نہ پس | بخینونکے | مہربان دے | اولہ چہ خاموشہ شو (مکہ شولا) | د موسیٰ

الْغَضَبِ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۖ وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

غصہ | نورا اوچتے کے ہفہ غفہ غفہ | اودہ ہفہ پہ لیکے شوی کئے | ہدایت | اور رحمت (و)

لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ

سہرہ شولا | نو تختی کے راوچتے کرہ | د دے پہ مضامینو کئے | ہدایت | اور رحمت (و)

دھو خلقو دپارہ | چہ دخیل رب نہ | ویریدی | اوخوبی کرل | موسیٰ | دخیل تم

د ہفہ چا دپارہ چہ دخیل رب نہ ویریدی | اوموسیٰ علیہ السلام دخیل قوم نہ اویا تہ سہرہ

سَبْعِينَ رَجُلًا رَلِّيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

سَبْعِينَ | سب | زمونڊ ڏوڪ ڊپاره | پس هر ڪنهن | ونيول دوي لڙه | زلزله | ڏوڪ ونيول |
خوبن ڪرل ڇه زمونڊ مقرر ڪيئي نه (راشني) بيا ڇه هڃي زلزله راو نيول، زمونڊ ونيول

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي أَتُهْلِكُنَا

له ربه | ڪه ڇو تا غوڻيٽل | نو هلاڪ ڪري به وڌا ڏي | له دے نه ويانڊ | اوڙه (هم) | آيت نه مونڊ هلاڪو |
له زماعدايه | ڪه تا غوڻيٽل نو دوي اوڙه به ڊ لاڀخوا هلاڪ ڪري وو - آيت نه مونڊ ٽول

يَمَّا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِمَّا رَأَوْا إِن رَّحِمَىٰ إِلَّا فِئْتَنَتُكَ

يه بل ڪه هغه ڇه وڪرل | ڪم عقلو | له مونڊ نه | نه دي | ادا (ڇه توڙي) | مڪر صرف | سنا از مينيت ڏے |
يه هڃ (جرم) هلاڪو ڇه به مونڊ ڪيئي ڊيو ڇو ڪم عقلو دلاسه شو ڏے - دا خوف قط ستا يوازمينيت ڏے

تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ

نه ڪره ڪو | په ڏسره | ڇو ڪ | ڇه ته غواڻ | او ته هدايت و ڪو | ڇا ته ڇه | ته غواڻ | ته ڪيئي |
ڇه ڇا ته ڊ خوشيه وي هڃه پر ڪره ڪو | او ڇا ته ڇه ڊ خوشيه شي هڃه ته پر ڪره هدايت ڪو | زمونڊ

وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

زمونڊ ڪارسان | پس و بخينه مونڊ | اور ڪم و ڪره به مونڊ | او ته | ڏو ٽو نه ڪيئي | بخينه ڪيئي |
ڪارسان ڇو ته ڪيئي | نو مونڊ معاف ڪره او په مونڊ بانڊ رحم و ڪره او ته ڏو ٽو نه زيات معافي ڪو ڪيئي ڪيئي

وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا

او وليڪه | مونڊ ڊپاره | په ڏے دنيا ڪيئي | نيڪي | او په آخرت ڪيئي (هم) | بيشڪه مونڊ |
او مونڊ ڊپاره په ڏے دنيا ڪيئي هم نيڪي وليڪه او په آخرت ڪيئي هم ، بيشڪه مونڊ

هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي

رجوع و ڪره | تان نه | وڏے فرمايل | خيل عذاب | زه رسووم | هڃه ڇا ته ڇه زه غواڻ | او زما رحمت |
تانه رجوع ڪو - ارشاد و شو ڇه زه خيل عذاب چاله غواڻ هڃه ته رسووم | او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۖ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ لَا يَشْقَوْنَ

خوڙ دے | په هر ڇيڙ | پس ڊير زر به زه دا ونيڪم | هڃو خلقو ڊپاره ڇه | پر هين ڪاري ڪوي |
په هر ڇيڙ بانڊ خوڙ دے | پس زه به دانيڪي هڃه خلقو ڊپاره ضرور ليڪم ڇه پر هين ڪاري ڪوي

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

او ور ڪوي | زڪوة | او هڃه خلق ڪوم ڇه | زمونڊ په آيتون | يقين ڪوي - ڪوم خلق ڇه |
او زڪوة و ڪوي - او هڃه خلقو ڊپاره ڇه زمونڊ په آيتون بانڊ ايمان را وڏي ، هڃه خلق ڇه ڏ

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا

تا بعداري ڪوي | ڏرسول | ڇه نبی | اُمی دے | هڃه پيڻبر | ڇه دوي مومي هڃه | ليڪه شو |
داسه رسول نبی اُمی پيروي ڪوي ، ڇه ڏهه ڏک دوي خيل ڇان سره به تورات او په

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

دخيلو ھاو نوسو | په تورات کيښه | او انجيل (کيښه) | هغه حکم کوي دوی ته | د نیک کار

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

او منع کوي دوی | له بد کارنه | او حلالوي | دوی دپاره | پاکيزه څيزونه | او حراموي

عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَ

په دوی باندې | ناپاک څيزونه | او کوزوي | له دوی نه | د دوی پيټي | او قيدونه

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ

کوم چه | د و | په دوی باندې | پس کوم خلق | چه ايمان راوړ | په هغه | او د هغه ملاتړه وکړه | او د هغه ملاتړه وکړه

وَاتَّبَعُوا التَّوْرَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و تابعداري وکړه دوی | د هغه نور کوم چه | نازل کړه شو | د دغه سره | هم دغه خلق دی | کاميابي موندونکي

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۚ الَّذِي لَهُ

دوايه | اے خلقو! | بيشکرزه | د الله پيغمبريم | تاسو ټولو طرف ته | د چا دپاره چه

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

بادشاهي | د آسمانونو | او د زمک | نشته څوک معبود | سوا د هغه نه | هغه ژوند کوي | او هغه مړه کوي

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الَّذِي يَوْمُن

چې تاسو ايا راوړئ | په الله | او د هغه په رسول | چه نبی | اقي ده | کوم چه | ايمان راوړئ

بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

په الله | او د هغه په کلام | او تابعداري وکړئ د هغه | د پاره د چا چه تاسو | سمه لاس بيا مومي

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ

او د موسی د قوم نه | یوه ډله ده | چه لاسه ښایي | د حق طرف ته | او هم د حقايق

وَدَّعَا عَلَيْهِ السَّلَامُ ۚ قَوْمٌ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَذُوقُوا

د موسی علیه السلام په قوم کيښه داسه يو ټولې هم شته چه د حق لاس هدايت کوي | او د حق مطابق

وَقَطَّعْنَهُمْ ^{۱۵۹} اَشْتَى عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اَمْمَاءً

دوی انسان کو | او مونڈ جدا جدا کر دوی | دولس قسبہ | قبیلے قبیلے | دے دے
او مونڈ دوی پہ دولسو قبیلو کئے پہ جدا جدا تو لو کئے تقسیم کرل

اِلَى مُوسَى اِذَا اسْتَسْقَمَ قَوْمَهُ اِنْ اَضْرَبْ

موسی طرف تہ | کلہ چہ اویہ وغوثیہ ددہ نہ | ددہ قوم | چہ و وہہ
او مونڈ دوی دیکہ | قوم د موسی علیہ السلام نہ اویہ وغوثیہ نو مونڈ ورنہ دوی وکیرہ | چہ فلاں کت

فَانْجَحَتْ مِنْهُ اِثْنَا عَشْرَةَ عِيْنًا

پس روانے شوے | دہے نہ | دولس (۱۲) | چینی
نو د دہے نہ دولس چینی راؤختکیدے ، مریو

قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ

خپل خپل گودر | او مونڈ سیورے کور | پہ دوی باند
دوی باند | ہرے کو | قبیلے | خپل خپل گودر | او مونڈ سیورے کور | پہ دوی باند

النَّعَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ

او نازل کرل مونڈ | پہ دوی باند | ترنجبین | او مرزان | چہ خوری | لہ پاکیزہ خیزونہ
سیورے کور ، او من او سلوی مو پرے نازل کور | چہ ہفہ پاک خیزونہ خوری

مَا رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ^{۱۶۰}

کرم چہ مونڈ درکل تاسوتہ | او نہ دے کرے ظلم دوی پہ مونڈ | لیکن دوی پہ پہ خپلو خانو نو | ظلم کور
چہ مونڈ درلہ روزی کری دی او مونڈ پہ دوی ظلم نہ دے کرے بلکہ دوی بخیلہ پہ خپلو خانو نو ظلم کرے

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ

او کہیں | او ویلے شول | دوی تہ | چہ اوسیرگی تاسو | پہ دے | کلی کئے | او خوری | لہ دفعہ کلی نہ | کوم خلے نہ چہ
او کوم وخت چہ ورنہ دویلے شو چہ پہ دے کلی کئے اوسیری او دہے د فصلونہ پہ مرضی

رَشْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ

تاسو غواہی | او وایی | "معاف کرہ" (مونڈ) | او داخل شوی | دروازے تہ | سجده کوونکی | چہ و بخینو مونڈ
خوری او حطہ حطہ وایی ، او د بہار دروازے تہ سجده پہ حالت کئے ورنو غئی ، مونڈ یہ ستا

لَكُمْ خَطِيْئَتَكُمْ سَتَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ^{۱۶۱} فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

گناہونہ ستاسو | زیات بہ دکر و مونڈ | نیکا نو تہ | پس بدلہ کرہ | ہفہ چہ ظالمان دو
خطا کائے معاف کور او نیکا نو خلقو سرہ بہ دے نہ زیاتہ مہربانی وکرو۔ نو پہ دوی کئے چہ خوک ظالمان دو ،

مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

لہ دوی تہ | خبرہ | سوا دہے تہ | چہ ویلے شوی و د دوی تہ | پس راؤ لیبرو مونڈ | پہ دوی باند
ہفہ نو بد دے تہ پہ بل تکی بدل کور۔ نو مونڈ پہ دوی باند د دے ظلم

۱۰۰

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

رَجَا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلُمُونَ ﴿١٠٠﴾ وَسَأَلَهُمْ

عذاب | له اسهان نه | په دے وجهه چه | دوی ظلم کولو | او تپوس وکړه له دوی نه |

عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ

د دے کلي په خفله | کوم چه | آيا وو | په غايه | د سمندر | کله چه | د دې دحل نه تېرېدل |

فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا

په وړخ د خالي | کله چه راتلل په دوی نه | د دوی کبان | په ورځ د خالي د دوی | بشپړه |

وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ

او کومه ورځ چه به د هغه نه وه | نو نه به راتلل دوی نه | دغه شان | مونږ به ازماييل دوی |

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٠١﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لَمَ تَعِظُونَ

په وجهه د دوی د نافرمانۍ | او هر کله چه ووئيل | يوه دے | له دوی نه | تاسو که نصيحت کوئ |

قَوْمًا ۚ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

د قوم نه | چه الله | هلاکوونکې د دوی | يا | دوی ته عذاب ورکوونکې | عذاب | سخت |

قَالُوا مُعَذِّرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٠٢﴾

دوی ووئيل چه | عذر پېښ کولو د پاره | په نزد د رب ستاسو | او د پاره د کچه دوی | پر هيز کارۍ وکړي |

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ

پس هر کله چه | دوی هير کړل | هغه هغه | چه نصيحت شو وو د دوی د هغه | نو نجات ورکړ مونږ | هغو خلقونه |

يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیِّنٍ

چه منع يې کوله | له بد کار نه | او د ښوول مونږ | هغه خلق چه | ظالمان وو | په عذاب | سخت |

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ

په دے وجهه | چه دوی به نافرمانۍ کوله | پس هر کله چه | دوی سرکشي وکړه | د هغه خبر نه | د کوه نه چه منع کړې وو |

وَالَّذِينَ

او کور | او د اخره |

قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ

او دوتیل مونږ ادوی ته | چه شی | بیزوگان | ذلیل | او هر کله چه | حکم ورکړو | ستارب

لِیَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

چه خاخی به رالېږي | په دوی باندې | تر ورځې د قیامت پورې | هغه ټوک | چه رسوی به دوتی | سخت عذاب

وَكُرُوْهُمْ تَرْقِيًا مَّنْهُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٢٧﴾

په خپله تر قیامت به په ځه بنی اسرائیلو باندې داسه خلق مسکړ کوم | چه د ذلت عذاب به ورکوي

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ﴿١٢٨﴾ وَرَأَيْتَ لَكَ لَعْفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

بیشکه | ستارب | زه عذاب ورکولو ته | او بیشکه ده | بخښونکې | مهربان ده

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ

او مونږ جدا کړل دوی | په زمکه کې | د دې | ځه له دوی نه | نیکان دی | او ځه له دوی نه

دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٣٠﴾

د دې نه علاوه (د دې) | او مونږ د آزمایلو دوی | په نعمتونو | او تکلیفونو | چه دوی | بیرته راوگرځي

بَلْ شَأْنُكَ وَوَأَوَّلِيَّكَ دَوِيَّكَ يَتَوَابَعُونَ ﴿١٣١﴾

بل شان و | او مونږ د دوی په تېواو بدو (دواړه قسم) حالتونو د آزمایلو شاید چه دوی (دنا فرمانی نه)

يَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس له دوی نه | بد جانشین | چه وارثان شول | د کتاب | چه دوتی اخلي | مال

مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ ط أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَاقُ الْكِتَابِ

په شان ده | نواخل هغه | آيا نه وه اخسته شوي | له دوی نه | کله و عده | د کتاب

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ط

چه نه په دای دوی | په الله باندې | سوا د حقه خبر نه | او | لوستلی دی دوی | څه چه | په دې (دو)

وَالَّذِينَ الْأَخْرَجَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ط أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٢﴾

او کور | د آخرت | د پېر نه دې | هغه کسانو له | چه وېرېږي (د الله نه) | پس آيا تا سو عقل نه لري

وَالَّذِينَ يُسْكِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ

او هغه خلق | چه کک نسی | کتاب | اومقلموی | مونخ | بیشکه مونخ

لَا تُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَإِذْ تَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ

نه ضائم کوو | اجر | اصلاح کوونکو | او هکله چه مونخ اوچت کوو | غر | ددوی د پاسه

كَانَتْ ظِلَّةً وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا

داسه لکه چه دا | تنبو دے | اودوی خیال کوو | چه دا | رابریو تونکے دے | په دوی باند | ونیسی تاسو

مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

خه چه مونخ درکړی تاسو | په مضبوطی سره | او یاد کړئ | خه چه په دیکه دی | چه تاسو | بچ پاته شی

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او هکله چه | واخستلو | ستارپ | له | بنیاد مونه | ددوی له شاگانونه | اولاد ددوی

وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَسْتُ بَرِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

او کوا هی | په خپله له دوئی | ددوی په نفسونو باند | ایانه نیم زه | استاسورب | دوی وویل | هو | په تله مونخ کواهی وکړو

أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غٰفِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا

چه ویه وایی تاسو | په ورځ د قیامت | چه بیشکه مونخ وو | د دے نه | بے خبره | یا د ویه وایی دپه

إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ

بیشکه | شرک کړه وو | پلارانو زموږ | له دے نه وپاند | اومونخ وو | ددوی اولاد | وروستوله دوی نه

أَفْتَهَلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ نَقُصِّلُ

نو آیانته هلاکوه مونخ | په دوه چه کړه دے | کسوا هانو | اودغه شان | مونخ بیانوو

الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي

آیتونه | اود پاره دد چه دوی | بیرته راوگرځی | اودا ورو | دوی ته | حال | د هغه

بِهِ تَفْصِيلٌ سَرَّهٖ بَيَانُو شَآئِدٌ بِهِ دُوِي (حَقْلَاشْتَه) رَاوگرځی - او اے پیغمبره | د خلقونه د هغه چا قصه ولوله

قال الملا ۹

الَّذِينَ يُسْكِنُونَ بِالْكِتَابِ

او هغه خلق | چه کک نسی | کتاب | اومقلموی | مونخ | بیشکه مونخ

لَا تُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

نه ضائم کوو | اجر | اصلاح کوونکو | او هکله چه مونخ اوچت کوو | غر | ددوی د پاسه

كَانَتْ ظِلَّةً وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

داسه لکه چه دا | تنبو دے | اودوی خیال کوو | چه دا | رابریو تونکے دے | په دوی باند | ونیسی تاسو

مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

خه چه مونخ درکړی تاسو | په مضبوطی سره | او یاد کړئ | خه چه په دیکه دی | چه تاسو | بچ پاته شی

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او هکله چه | واخستلو | ستارپ | له | بنیاد مونه | ددوی له شاگانونه | اولاد ددوی

وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَسْتُ بَرِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

او کوا هی | په خپله له دوئی | ددوی په نفسونو باند | ایانه نیم زه | استاسورب | دوی وویل | هو | په تله مونخ کواهی وکړو

أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غٰفِلِينَ

چه ویه وایی تاسو | په ورځ د قیامت | چه بیشکه مونخ وو | د دے نه | بے خبره | یا د ویه وایی دپه

إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ

بیشکه | شرک کړه وو | پلارانو زموږ | له دے نه وپاند | اومونخ وو | ددوی اولاد | وروستوله دوی نه

أَفْتَهَلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ وَكَذٰلِكَ نَقُصِّلُ

نو آیانته هلاکوه مونخ | په دوه چه کړه دے | کسوا هانو | اودغه شان | مونخ بیانوو

الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي

آیتونه | اود پاره دد چه دوی | بیرته راوگرځی | اودا ورو | دوی ته | حال | د هغه

بِهِ تَفْصِيلٌ سَرَّهٖ بَيَانُو شَآئِدٌ بِهِ دُوِي (حَقْلَاشْتَه) رَاوگرځی - او اے پیغمبره | د خلقونه د هغه چا قصه ولوله

آيَاتِنَا فَانْسَلَخْ مِنْهَا فَاتَّبِعْ الشَّيْطَانَ فَكَانَ

نہ چھ مونڊ وکری دڊا خپل آیتونہ ایادے ووتلو | دڊے نہ | پس ولکین دڊے پے | شیطان | اوشو دے

مِنَ الْغَوِينَ ﴿۱۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ

له گمراہانو نہ | اوتہ چھ | مونڊ غوینتلے | ان اوچت کربہ وومونڊ | پر دڊے آیتونہ | اولکین دے | مائل شو

لِي الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ

دے مک طرف تہ | اد پیروی ئے وکریہ | د خپل خواہش | نو دڊے مثال | پر شان د مثال د سپی د | کچرے

لَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۶﴾

کوموچہ | دروغ وکرنل | زمونڊ آیتونہ | پس بیان کربہ تہ | ہم دا حالات | چہ دوی | غور وکری

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ

دیر بد دے | مثال | د هغه قوم | کوموچہ | دروغ وکرنل | زمونڊ آیتونہ | او پر خپلو ځانونو

كَانُوا يُظْلَمُونَ ﴿۱۷﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىٌّ وَمَنْ

دوی ظلم کولو | چاته چہ هدايت وکری الله | نوم هغه دے | پر سمه لار باند تلونکے | اوڅو چہ

يُضِلُّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۸﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ

گمراہ کوی | پس هم هغه دے | نقصان موندونکی | اوبیشکھ | مونڊ پیداکری دے | د دوزخ د پاره

كَثِيرًا مِّنَ الْجِنَّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ

دیر | پیریان | اوبنیاد | د دوی زهونه دے | چہ نہ پوهیږي پر هغه سره | او د دوی

أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

سترکے دے | چہ دوی نہ وینی | پر هغه | او د دوی | غور وند دے | چہ دوی نہ اوری پر هغه | داخل

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٢٧٤﴾ وَلِلَّهِ

په شان د غارو دوی | بلکه د دوی نه هم زیات مکره | هم داخل دی | (دین نه) ناخبره | او الله د پاره دوی

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ

نومونه | بشه | پس بلی هغه | په ناموس | او پریددی | هغه خلق | چه غلطه لاس اختیاروی

فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧٥﴾ وَمِمَّنْ

د هغه په نامو کینه | دیر زس به سزا ورکړه شی دوی | د هغه څه چه دوی به کول | اوله هغو خلقو نه

خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٢٧٦﴾

چه مونږ پیدا کړی | یو ډله ده | چه لار نیای | د حق طرف ته | او هم د مطابق | دوی انصاف کوی

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧٧﴾

او هغه خلق چه | دروغ گزوی | زموږ آیتونه | زرد چه مونږ به ډیر په ډیر وځو | داسه چه دوی ته به خبر نه کړی

وَأَمْلِي لَهُمْ ط إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٢٧٨﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا

او زه مهلت ورکوم | دوی ته | بیشکه | زما تدبیر | دیر زبردست دی | ای دوی غور وکړه کړو

مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ ط إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧٩﴾

چه نشته د دوی په ملگری (مجدد) | څه لیونوږ | نه د د د مکر | ویروځک (د د) | بشکاره

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ

او آیا دوی غور وکړه کړو | په حکومت کینه | د آسمانونو | او د زمک | او څه چه پیدا کړل | الله

مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَن عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ

له هر څیز نه | او دا چه شاید | نزد د شوی دی | نیته د دوی

فَبِآيٍ حٰدِثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨٠﴾ مَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ

پس په کومه خبره | پس له څه نه | نه دوی ایمان راوی | هغه څوک چه مکره کړی الله | نشته څوک لارښود د هغه نه

اوس په د د (قرآن) نه پس دوی په بله کومه خبره ایمان راوی ؟ څوک چه الله د هغه نه نوم کړی هغه ته هڅو کړه

وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

او ہفتہ پر پہنچے گی دوی | ددوی پہ سرکش کیے | سرگردانہ | تپوس کوی دوی نہ تانہ | د قیامت پہ حقلہ
نہ شی کوئے او دے خلق اللہ پہ خیلہ سرکش کیے سرگردانہ پریردی | دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

چہ کلہ یہ دی | ددے قاعید | دویہ | یقیناً | علم ددے | زمارب سرہ دے | نہ بہ ہیکارہ کوی دا
چہ کلہ یہ راجی ؟ ورتہ دویہ چہ ددے علم خورمارب سرہ دے ، ہم ہفتہ بہے پہ

لَوْ قَرَّبَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ

دے پہ خت پانڈ | مگر ہم ہفتہ | ویرد نہ حادثہ ہی | پہ آسمانوں کیے | او زمکہ رکھے | نہ بہ راجی تاسوتہ
خیل وخت ہیکارہ کوی ، دا بہ د آسمانوں او د زکے دیر سخنے حادثہ وی ، پہ تاسو بہ بالکل

الْأَبْغَثُ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا

مگر نہ گمانہ | دوی نہ تانہ تپوس کوی | لکہ چہ نہ | پہ لہون کیے لگیلے دہے | دویہ | بیشک | علم ددے
نہ گمانہ راجی ، دوی تانہ دے پوینتے کوی لکہ چہ تا دہے تول تحقیقات سترسوی وی ، ورتہ دویہ چہ دہے علم

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ قُلْ

د اللہ سرہ دے | لیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیہی - | دویہ
صرف اللہ سرہ دے ، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیہی - ورتہ دویہ

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

زہ نہ یم مالک | دخیل مان دپارہ | د نفع | اونہ د نقصان | مگر خہ چہ | عواری اللہ
زما خو دخیل ذات د نفع نقصان ہم ہیخت اختیار نشتہ ، مگر خورمرہ چہ اللہ تعالیٰ نہ منظوروی

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَاسْتُكْثِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ

او کہ چہرے | زہ پوہیدے | پہ علم غیب باند | تو ما بہ دیر اتول کرے وو | لہ خیر نہ
او کہ ماتہ د غیبو خبرے معلومے وے نو خان لہ بہ یم دیرے ہیکرے راتولے کرے وے

وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا أَنَا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

اونہ بہ وورسیدے ماتہ | خہ تکلیف | نہ یم زہ | مگر | ویروئکے | اوزیرے وروئکے
او ہیخت نقصان بہ راتہ نہ رسید و - زہ خو بس ویروئکے اوزیرے وروئکے یم ہفتہ

لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ

ہو خلقوتہ | چہ ایمان لری | ہم ہفتہ دے کوم چہ | پیداکرئی تاسو | یو نفس (آدم) نہ | او پیدائے کرے
چاتہ چہ زما خبرہ منی - اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ تاسوئے دیو نفس نہ پیداکرئی او ہم د

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

ددہ نہ | ددہ ہفتہ | چہ دے آرام بیاموی | ددے سرہ | پس ہرکلہ چہ | جماع وکرہ (سری) ددہ
ہفتہ نہ وے ورلہ جوہ پیداکرہ چہ سکون ورسرہ بیاموی نوکوم وخت چہ نرد ہفتہ سرہ ہفتہ

وَمِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

ددہ نہ | ددہ ہفتہ | چہ دے آرام بیاموی | ددے سرہ | پس ہرکلہ چہ | جماع وکرہ (سری) ددہ
ہفتہ نہ وے ورلہ جوہ پیداکرہ چہ سکون ورسرہ بیاموی نوکوم وخت چہ نرد ہفتہ سرہ ہفتہ

حَمَلْتُ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلْتُ

(نو) ہفہ حاملہ شوہ | پہ حمل سیک | پس تلہ راتلہ | پہ ہفسرہ | بیا ہر کلچہ | ہفہ درنہ شوہ
شی نو دہفہ معمولی شان حمل شی | چہ ہفہ ورسرہ گرجی راگراشی | بیا چہ ہر کلہ حمل درونل شی نو

دَعَا رَبَّهُمَا رَبَّهُمَا لَيْنَ اٰتَيْنَا صَالِحًا

نو دعو کوہ دواہ | دالہ نہ | چہ ددوی دے | کہ چہ تارا کوہ مونہ نہ | (خوئے) تند رست | نو غامغابہ شومونہ
دواہ پہ شریکہ خیل رب تہ دعو دگری | کہ مونہ نہ تانیک اولاد دا کرد نو مونہ نہ سست

مِنَ الشَّكْرَيْنِ فَلَمَّا اٰتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ

لہ شکر گزارونہ | بیا ہر کلچہ | ہفہ ورکوہ دوی تہ | (خوئے) روغ | انوچہ پکول دوی | ہفہ لہ شریکان
چہ شکر گزارونہ | نو ہر کلچہ | ہفہ ورکوہ دوی تہ | (خوئے) روغ | انوچہ پکول دوی | ہفہ لہ شریکان

فِيْمَا اٰتٰهُمَا فَتَعَلٰى اَللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۙ اَيُّشْرِكُوْنَ

پہ ہفہ غہ کئے | چہ ورکوہ دوی | پس دیراچت دے | اللہ | لہ ہفہ غہ نہ | چہ دوی دہفہ شریک ہوہ | آیا دوشریک ہوہ
پہ ہفہ غہ کئے | چہ ورکوہ دوی | پس دیراچت دے | اللہ | لہ ہفہ غہ نہ | چہ دوی دہفہ شریک ہوہ | آیا دوشریک ہوہ

مَا لَيَخْلُقْ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُوْنَ ۙ وَلَا يَسْتَطِيعُوْنَ

ہفہ غہ کئے | چہ نہ پیدا کوہ | ہیہ غہیز | اودوی (پخپلہ) | پیدا کیدے شی | اودہ (خوئے) دوی طاقت لری
ہفہ غہیزونہ شریکان کوہ | چہ ہیہ غہ نہ شی پیدا کوہ | بلکہ پخپلہ پیدا کیدے شی | اودہ (خوئے) دوی طاقت لری

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۙ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ

دہفوی | دمد | اودہ | دخیل خان | مدد کوہ شی | اوکہ پھر تہ راوبلی دوی
طاقت ہم نہ لری | اودہ | دخیل خان | مدد کوہ شی | اوکہ پھر تہ راوبلی دوی

اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُهُمْ

سے لاسے طرف تہ | نو پیروی نہ کوہ ستاسو | برابرہ دہ | یہ تاسو | داچہ تاسو ولبلی دوی
سے لاسے طرف تہ راوبلی نو ستاسو پہ خبرے پس یہ نہ لری | تاسو دہ برابرہ خبرہ دہ کہ تاسو دوی ولبلی

اَمْ اَنْتُمْ صٰمِتُوْنَ ۙ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

یا | تاسو | چپ پاتہ کیدہی | بیشک | کوم چہ | تاسو ولبلی | سوا دالہ نہ
یا چپ پاتہ شی (وئے نہ ولبلی) | ہفہ خلق کوم چہ تاسو دالہ تعالیٰ نہ سوا ولبلی ہفہ

عِبَادُ اَمْثَالُكُمْ فَاَدْعُوْهُمْ فَلَيَسْتَجِیْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

ہفہ بندکان دی | ستاسو پہ شان | پس ولبلی دوی | پس پکار دہ چہ جواب دگری دوی تاسو تہ | کہ پھرے پئی تاسو
ستاسو پہ شان بندکان دی | پس | تاسو دوی ولبلی نو پکاری چہ دوی ستاسو خبرہ قبولہ کری

صٰدِقِيْنَ ۙ اَلْهَمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآءَ اَمْ لَّهُمْ اٰیٰدٌ

رشتونی | آیا ددوی | پیہ دی | چہ روان وی | پہ ہفہ | یا | ددوی | لاسونہ دی
کہ پھرے تاسو رشتونی پئی | آیا ددوی | پیہ شتہ | چہ تنگ پرے وگری | یا ددوی | لاسونہ شتہ چہ

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا

چہ نیول کوی | پہ ہفت | یا دکوی | ستر کے دی | چہ وینی | پہ ہفت
نیول پرے دکری ، یاد ہفتی ستر کے شتہ | چہ کتل پرے دکری

أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

یا دکوی | غور و نہ دی | چہ آوسی | پہ ہفت | دواہ | راوبلی تاسو | خیل معبودان
یاد ہفتی غور و نہ شتہ | چہ آوری دل پرے دکری ، (لمے پیغبرہ!) دواہ | چہ خیل شریکان راوبلی

ثُمَّ كِيدُونَ فَلَا تُنْظِرُونَ ۝ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ

بیا | تدبیر و کوی | زماخلان | اوما تہ مہلت مہراکوی | بیشک زما کار ساز اللہ | کوم چہ | نازل کردا کتاب (قرآن)
بیازما نقصا تدبیر و کوی | اوما تہ مہلت مہراکوی | زما مددگار خود خدا اللہ دے | چہ داکتا | رات نازل کئے

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۝ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

اوہفت | کار سازی کوی | دنیکانو | اوکوم چہ | تاسو بلی | دہفت نہ سوا
اوہفت دے تو نیکانو خلقو کار سازی کوی - او تاسو چہ | اللہ تعالیٰ نہ سوا نور خلق راوبلی

لَا يَسْتُطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ۝ ۱۹۴

دوی نہ شی کوئے | مد دستاسو | او نہ دخیلو خانو | مدد کوئے شی | او
دوی نہ خوتاسو تہ مدد رسولوطاقت لری او نہ دخیل خان مدد کوئے شی - او

إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرْهَمُ يَنْظُرُونَ

کہ پیکر تاسو راوبلی دوی | سہ لارے طرف تہ | نو دوی نہ آوری | او تہ وینے دوی | چہ دوی کوری
کہ پیکر تہ دوی ہدایت طرف تہ راوبلی | نو دوی نہ آوری | او داسے بیکاری چہ تہ تہ رہے غوغوغ

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

تاتہ | احوال داد چہ دوی | ہیبت نہ وینی | معافی و کبرہ | او حکم و کبرہ | دنیکار
کوری | خوہری سرہ دے نہ دینی - (لمے پیغبرہ!) نرمی اختیار کبرہ | او دنیکی حکم کبرہ

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۝ ۱۹۵ وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

او | مخ واپوہ | دجاہلانہ | اوکہ چرے | رامنہ کری تا | لہ طرفہ دشیطان نہ
او دجاہلانہ پرواہ مہ کوہ - اوکہ چرے دشیطان دطرف نہ ستاپہ ذہا کہنے خہ

نَزَعٌ فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ۱۹۶

وسوسہ | نو پناہ غواہ | داللہ | بیشک ہفت | آوری و نک | پوہ دے
وسوسہ پیدا شی نو پناہ اللہ تعالیٰ سرہ پناہ | غواہ یقیناً ہفت نہ آوری و نک او پہ ہفت پوہ دے

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ ظِلْفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ

بیشک | ہفت خلق | چہ ویریبی (داللہ نہ) | ہی کلہ چہ ویریبی دوی | خہ وسوسہ | لہ (طرفہ) شیطانہ
یقیناً ہفت خلق کوم چہ پرہیز کاردی کلہ چہ دشیطان دطرف نہ دوی نہ خہ وسوسہ پیدا شی

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۳۱﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ

نودوی یادوی | بیام هنه وخت دوی | دهرخه گوری | اود دوی ورونه (شیطانان) | دوی را کوری
نوزس خدائے را یاد کوری او فورائے سترے وغیرہ | او دے خلق ورونه (شیطانان) | دوی دگرمان

فِي النَّارِ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿۳۲﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ

په کمره هنی کنه | بیا | دوی هینج کے نه کوی | او کله چه | لانه ورسے ته دوی ته | ته معجزه
طرف ته را کادی او هینج کے | پکنه نه پریدیدی - او کله ته دوی ته معجزه نه پیش کوسے نو

قَالُوا كَلَّا اجْتَبَيْتُمَا قُلُوبَنَا فَدَخَلْنَاكُمْ فِي الدُّنْيَا لَمَّا كُنَّا

نووای | ولے ددخانه جو نه کله هغه | ته دوايه | بیشکه چه پیروی کوم زک | دهغه چه وچی کوسه
دوی وای چه ولے ددغه معجزه دغان نه پیش نه کله - ته ورنه دوايه چه زک خوپه هغه لاس روان به چه

إِلَىٰ مَنْ رَّبِّي ۖ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى

مانه | زما درب له طرف نه | دا دلیونه دی | ستادرب له طرف نه | او هدایت
خپل رب راته وچی کبی وی - دا ټول ستاسو درب دغایه نه دلیونه دی او هدایت

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

او | رحمت | هغو خلقو دپاره | چه ایمان لری | او کله چه | لوستلشی | قرآن
او رحمت دے هغو خلقوله چه مؤمنان دی - او کوم وخت چه قرآن لوستلشی

فَأَسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصَتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۴﴾ وَادْكُرُوا

نوپه توجه سوه آوری | هغه | اوچپ وسی | دپاره دکه چه تاسو پاند | رحم وکره شی | او یادوی
نوپه توجه سره آوری اوچپ وسی | چه رحم در باند وکره شی - او له پیغمبره

رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ

خپل رب | په خپل زهه کنه | په عاجزی | او په ویره | او بغیر
ته په خپل زهه کنه په عاجزی او په ویره سره | او پته پته بغیره او

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

د اوچت | او از نه | سحر | او مایام | او مه کړنه
اوچتو نه خپل رب سحر او مایام یادوه | او په غافلانو کنه

مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

له غافلانو نه | بیشکه | کوم (فرشته) چه | ستادرب سره دی | هغوی تکبر نه کوی
غان مه شاملوه | بیشکه کوم فرشته چه ستادرب سره (مقرب) دی هغوی د خدای

عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ وَ يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۳۶﴾

له عبادت دده نه | او | دده پاک بیانوی | او خاص دده ته | سجده کوی
د بندگي ځانونه لوسته نه گنوی او دهغه پاک بیانوی او هم هغه ته سجده کوی

السجدة
الغافلة
۱۸

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَةُ اَيَّاتٍ وَعَشْرٌ رُكُوعًا
 (شروع) دَ اَللّٰہ پہ نَوم چہ لوئے مہمان دیر دم کوونکے دے |
 سورة انفال مدنی کے اوپر ہے |
 شروع کوم دَ اَللّٰہ پہ نَوم چہ دیرمہمان دَ دیرزیات رحم خاوند دے

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ
 دوی تیوس کوی لہ تانہ | د مال د غنیمت آحقلہ | دواہ | د غنیمت مال | د اَللّٰہ | او | د رسول دے
 (اے پیغمبر!) خلق تانہ د غنیمت د مال پہ حقہ تیوس کوی وواہ چہ د غنیمت مال خود اَللّٰہ اودھقہ د رسول دے

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاطِيعُوا اللّٰهَ
 پس ویریزی | د اَللّٰہ نہ | اوپہ صلح سرہ و سیری | بہ خپل میں کینے | او | حکم و منی | د اَللّٰہ
 نو تاسو د اَللّٰہ نہ دو ویریزی | او | یوبل سرہ خپل تعلقات سم ساتی | او | د اَللّٰہ اودھقہ د رسول

وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۱ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ
 اودھقہ د رسول | کہ چرے یی تاسو | مؤمنان | بیشک چہ | مؤمنان | ہقہ خلق دی
 حکم منی | کہ تاسو مؤمنان یی | بہ حقیقت کینے ایماندار بس ہم ہقہ دی

اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ ۚ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
 چہ ہرکہ | ذکر وشی د اَللّٰہ | نو ویریزی | د دوی زہونہ | اودھقہ چہ | لوستے شی | بہ دوی بانہ
 چہ د اَللّٰہ ذکر واوری نو زہونہ لے رپیزی ، او چہ د اَللّٰہ ایتونہ ورتہ و لوستے

اٰيَتُهُ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا ۚ وَ عَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝۱۲
 دھقہ ایتونہ | نو ورتیا کوی دگا | بہ ایمان کینے | او | بہ خپل رب بانہ | دوی توکل کوی
 شی | نو د دوی ایمانونہ نور ہم مضبوط شی | او | بہ خپل رب کاملہ تکیہ لری -

الَّذِينَ يُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝۱۳
 کوم خلق چہ | قائمی | مونہ | او | لہ ہقہ فقہ نہ چہ مونہ و رکی دگوتہ | خرش کوی -
 داسے خلق چہ د مونہونو پابندی ساقی او مونہ چہ ورت کوم رزق و رکہے دے دھقہ نہ د اَللّٰہ پہ لار کینے خرش

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 ہم دا خلق دی | مؤمنان | رشتونی | دوی دپارہ دی | درجے | د دوی د رب سرہ
 کوی د غہ کسان پہ رشتیا ایماندار دی - دوی دپارہ د خپل رب سرہ اوچتے مرتبے دی

وَمَغْفِرَةٌ ۚ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۱۴ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ
 او بخشنہ دہ | او روزی دہ | د عزت | لکہ شنگہ چہ | راو ویتلے تہ | ستارہ
 او بخشنہ دہ | او د عزت روزی دہ - (اے پیغمبر! غور و کرہ) پہ کوم انداز کینے ستارہ تہ چہ

مِّنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۚ وَاِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
 ستاد کوس نہ | بہ حق سرہ | او | بیشک | یوے دے | د مؤمنانو
 حق و صداقت سرہ د کورنہ (جہاد دپارہ) و ویتلے حال دادے چہ د مسلمانانو یوے دے تہ

أَمَنَةً

دیارہ دے

ستاسو دے

لِیْطَلَّ

دیارہ دے

پہ دے

وَلِیْبِرْ

اوجہ مضہ

اود پارہ

رَبِّكَ

ستارب

ستارب

سَالِفٌ

زردچہو

زہ دے

الْأَعْن

د ختہ

وہ

شَاؤ

مخالفہ

چہ دے

فَإِنْ

پس بدیہ

(نودار

عَدَّ

عد

مکدرا

رَحَا

پہرچہ

مخار

لَكَرْهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

رداغب (نہ خوبنولہ | دوی تاسو جگہ کولہ | پہ سمہ خبرہ کئے | پس لہ دے نہ چہ | ہفہ بنکارہ شوہ

كَأَنَّمَا يُسَاقَتُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَإِذْ يَعِدُكُمُ

لکہ چہ | دوی شیلے شی | مرگ طرف تہ | اودوی | کوری | اوہرکہ چہ | دے کولہ تاسو

اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنهَآ لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

اللہ | دے یو | پہ دوو تولو کئے | چہ ہفہ بہ | ستاسودی | اوتاسو غوبنلہ

أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ

چہ | کوم (تولے) بے دے دے | ہفہ دوی | تاسو دیارہ | اوغوبنلہ | اللہ

أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝

چہ ثابت کری | حق | پہ خیل حکم سرہ | اوپریکری | جرہہ | د کافرانو

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

چہ ثابت کری | رشتیا | اوورک کری | دروغ | اگرچہ | ناخوبنہ کری | (د) مجرمان خلق

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفِ

کلہ چہ تاسو فریاد کولو | خیل رب تہ | نو ہفہ (دعا) قبولہ کرہ | ستاسو | چہ زہ بہ امداد کوم ستاسو | پہ یوزہ

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

فرشتہ سسرہ | یو پہ بل پسے راتلونکے | اونہ دے جوہرہ (مد) اللہ | مکر | زیرہ

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

فرشتے یو پہ بل پسے درلیرم - او دا خبرہ اللہ حکم وکرہ چہ | پہ تاسو زیرہ وشی

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسُ

اوجہ اطمینان ہیاموی | پہ سسرہ | ستاسو زہونہ | او | نہ دے مدد | مکر | د اللہ د طرف نہ

وَيُشْكَرُ لِلَّهِ تَعَالَىٰ غَالِبٌ أَوْ حَكِيمٌ خَائِدٌ ۝

بیشک | اللہ | دیر زبردست | د حکمت نو غاوندے | ہرکہ چہ | ہفہ دے او ستلہ پہ تاسو | پرکالی

وَيُشْكَرُ لِلَّهِ تَعَالَىٰ غَالِبٌ أَوْ حَكِيمٌ خَائِدٌ ۝

وی، بیشک اللہ تعالیٰ غالب اور حکمت خاوند دے - او ہفہ دے او ستلہ پہ تاسو | پرکالی

وَيُشْكَرُ لِلَّهِ تَعَالَىٰ غَالِبٌ أَوْ حَكِيمٌ خَائِدٌ ۝

وَيُشْكَرُ لِلَّهِ تَعَالَىٰ غَالِبٌ أَوْ حَكِيمٌ خَائِدٌ ۝

وَيُشْكَرُ لِلَّهِ تَعَالَىٰ غَالِبٌ أَوْ حَكِيمٌ خَائِدٌ ۝

وَيُشْكَرُ لِلَّهِ تَعَالَىٰ غَالِبٌ أَوْ حَكِيمٌ خَائِدٌ ۝

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً

دے پاره دامن | دخیل طرف نہ | اور اویسے وروے | یہ تاسو باند | لہ آسمان نہ | اویہ
ستاسو آرام دے پاره دخیل طرف نہ پرکائی دوستلہ او آسمان نہ لے یہ تاسو باند باران وروے چہ

لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ

دے پاره دے چہ پاک کرے تاسو | یہ دے سرہ | اولرے کوی | لہ تاسو نہ | پلیتی | د شیطان
پہ دے سرہ تاسو پاک کرے | اولہ تاسو نہ شیطانی پلیتی (دوسرے) لرے کوی

وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۖ اِذْ يُوحِي

اوپہ مضبوط کرے | ستاسو زہونہ | او کلک کرے | یہ دے سرہ | قن مونہ | کلہ چہ حکم کوی
او دے چہ ستاسو زہونہ مضبوط کرے او پہ دے سرہ ستاسو قن مونہ پتیک کوی او کوم وقت چہ

رَبِّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ اِنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا

ستارپ | فرشتو متہ | چہ زہ | تاسو سرہ | پس کلک کرے | مسلمانان
ستارپ فرشتو متہ حکم وکرو | چہ زہ تاسو سرہ یم | نو تاسو مسلمانانو ہمت زیات کرے

سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ

زہ چہ واپہ چہ زہ | پہ زہونہ | دھوچہ | کافران دی | رعب | پس دوہی تاسو | د پاسہ
زہ چہ اوس د کافرانو پہ زہونہ کہنے رعب وغور زوم | نو تاسو ددوی ختو نہ

الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۖ ذٰلِكَ يَآتِيهِمُ

د ختو | او دوہی | لہ دوی نہ | (دگو تو) ہر بند | دا | کلہ چہ دوی
وہی | او دگو تو پہ جوڑ جوڑے وہی | داسزا کلہ وکرے شوہ چہ

سَاقُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

مخالفت وکرو | داللہ | او ددہ د رسول | او شوک | چہ مخالفت وکری | داللہ | او ددہ د رسول
چہ دوی داللہ او ددہ د رسول مخالفت وکرو | او شوک چہ داللہ تعالیٰ او ددہ د رسول مخالفت وکری

فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذٰلِكُمْ فَذَوْقُوْهُ وَاَنْ لِّلْكَافِرِيْنَ

پس بیشک | اللہ | سخت عذاب وکرو نہ | دا | (عذاب) | نو دگوئی | او دپوہہ شی | چہ کافرانو
(نوداسے خلقتو) اللہ تعالیٰ سخت عذاب وکرو نہ | داساسو سزا دہ دا دگوئی | او دپوہہ شی | چہ د

عَذَابِ النَّارِ ۝ يَٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيتُمْ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

عذاب | ددو زخ دے | اے ایمان فاونانو! | ہر کلہ چہ تاسو مقابلہ شی | د کافرانو سرہ
منکرانو دپارہ ددو زخ داور عذاب دے | اے مؤمنانو! | ہر کلہ چہ د کافرانو سرہ پہ چنک کہنے

رَحَقًا فَلَا تُولُوْهُمْ الْاَدْبَارَ ۚ وَمَنْ يُّؤْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرُهُ

پہ چنک کہنے | نومہ گروئی ددو طرف نہ | اشاکانہ | او شوک چہ | وگروئی ددو طرف نہ | پہ دغہ درخ | اشا خیلہ
مخامضہ شی نو د مقابلہ نہ مخمہ گروئی | او شوک چہ | پہ دغہ درخ ددو طرف نہ شا وگروئی

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ
 مَكْرَجِهِ | رَاكِبٌ مِّنْ دُونِهَا | دَجَنٌ يَّارَ | يَابَنَاهُ لَهْوٌ وَكَوَيْ | يَكُونُ لِي طَرْفَةً | نَوْبِي شَكَّ دَعَا رَاغِلًا | بِهَ غَضَبِي
 الْبَيْتَةِ كَذِبٌ غَرَضٌ دِيَارَهُ | دَنُورٌ مِّلْكٌ وَسِرَّةٌ دِيُوخَانٌ كَيْدٌ دِيَارَهُ دَايَةً وَكَرِي | نَوَافِلُهُ دَعَا لِي
 مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَيُسُّ الْمُصِيرُ ١٦ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ
 دَالِلًا | أَوْحَا لِي دَدًا | دَوْنُ دَعَا | أَوْدَا دِيَارِي دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 غَضَبِي كَيْدِي رَاكِبِي أَوْ دَوْنُ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 لَيْكِنَ اللَّهُ | دَوْنُ دَعَا | أَوْدَا دِيَارِي دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 دِيَارِي دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 رَمَى وَلِيْلِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ
 وَيَشْتَلِي دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 وَيَشْتَلِي دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٧ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ١٨
 أَوْدِي دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 اللَّهُ أَوْدِي دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ
 كَذِبٌ تَسْتَفْتِحُوا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَكِنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِتْنَتُهُمْ
 دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ١٩ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ٢١
 حَكْمٌ مِّنَ اللَّهِ | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ٢٢
 أَوْ مَكِيدِي تَسُو | بِهَ شَانِ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا
 أَوْ دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا | دَسَّاسٌ دَعَا دَعَا

إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ

بیشک | زیات خراب سادار | د الله په نزد | هغه | کانړه | کوکلیان خلق دی | کوم چه
د الله تعالی په نزد زیات خراب سادار هغه کانړه او کوکلیان خلق دی چه په هغه نه

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ

عقل نه لری | او که چیرې پیژندے | الله | په دوی کې | خه خیر | نو خامغایه اورو وودوی
پوهیږی - او که الله تعالی ته په دوی کې خه خوی ښکاریک نو د اوریږی توفیق به نه ورکړی دو

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

او که چیرې | دوی ته اوردی هم د | نو دوی به خامغایه اورو | او دوی دی مخ اړوونکی | ا ه هغه خلقو
او که چیرې دوی ته نه د اوردی و طاقت ورکړی نو هم به دوی مخ اړوونکی و او تبتیل یی به دو - ا ه هغه خلقو

آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان موراوړی | حکم قبول کړی | د الله | او | د رسول | کله چه راوبلی تاسو
چه ایمان موراوړی دے | د الله تعالی او د رسول حکم قبول کړی | که چه هغه خبر ته مو

لَسَا يُخَيِّبُكُمْ ۖ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | چه | تاسو ژوند کوی | او پوه شئ | چه بیشک | الله | حائل کیږی | په مینه د بنده
راوبلی چه تاسو پرې ژوندی کیږی - او یاد | لری | چه الله تعالی د بنده او د هغه د خپل زړه تر مینه

وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

اود د د زړه کینې | اودا چه | هم د هغه طرف ته | به تاسو جمع کول شئ | اودان ساتئ | له هغه بلانه
هم پېر د کیږی او بیشک چه تاسو ټول به هغه ته جمع کیږی - او د هغه و بال نه ځان بچ کړی

لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَعَلِمُوا

چه نه به پریږی | هم په هغه خلقو | کومو چه ظلم وکړد | له تاسو نه | خاص | او پوه شئ
چه د هغه اثر به خاص هم ظالمانو ته نه رسی - او پوه شئ

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧٥﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ

چه بیشک | الله | سخت | عذاب ورکونکې | او یاد کړی | هر کله چه | تاسو دوی
چه الله تعالی په عذاب ورکولو کې ډیر سخت دے - او هغه وخت یاد کړی چه تاسو لږ

قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخْطِفَكُمْ

لږ | کمزوری کتلې شوی | په زمکه کې | تاسو به ویریدلئ | له دغه چه | د به تبتیوی تاسو
دوی ، په ملک کې کمزوری کتلې شوی ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسِ قَاوِلُكُمْ وَ أَيدِكُمْ بِنَصْرِهِ وَ رَزَقَكُمْ

خلق | بیا هغه ځای د رکو و تاسو ته | او | قوت نه د رکو و تاسو ته | په خپل مدد | او رزق نه د رکو و تاسو ته
د به تبتیوی ، نو خدا د رله د استوگنې ځای د رکو او په خپل مدد سره تاسو مضبوط کړی او پاکیزه رزقونه

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۶﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له پاکیزہ چیزوں سے | چہ تاسو | شکر و کرمی | اے ایمان خاوندانوں! | اے مؤمنانوں!

لَا تَخْوَفُوا اللّٰهَ وَ الرُّسُوْلَ وَ تَخَوُّوْا اٰمَنِيْكُمْ

خیانت مکرری | ذالہ | او | د رسول سرہ | او خیانت رمہ کوئی تاسو | پہ امانتوں دیوں کی | ذالہ | او رسول سرہ خیانت مہ کوئی | او دیوں پہ امانتوں کی ہم خیانت مکرری

وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَ اعْلَمُوْا اَنْتُمْ اَمْوَالُكُمْ

اوحال | چہ تاسو | پوہیوی | او پوہہ شی | چہ بیشک | ستاسو مالونہ | سرہ دے | چہ تاسو پوہیوی | او پوہہ شی | چہ ستاسو مالونہ | او ستاسو اولاد

وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَّ اَنَّ اللّٰهَ عِنْدَہٗ اَجْرٌ عَظِيْمٌ

او | اولاد ستاسو | آزمینیت دے | اودا چہ | ذالہ سرہ دے | اجر | دیرلے | خو پہ حقیقت کیے | د آزمینیت سامان دے | او اللہ تعالیٰ سرہ چہ کوم اجر دے ہفہ دیرلے دے

یٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقٰنًا

اے ایمان خاوندانوں! | کہ چرے دیریدی تاسو | ذالہ نہ | نوہفہ بہ جوہ کرمی | تاسو پارہ | امتیاز دینے کی | اے مؤمنانوں! | کہ چرے تاسو | اللہ تعالیٰ نہ دیرہ کوئی | نوہفہ بہ تاسو ممتاز کرمی

وَّ يَكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يَغْفِرْ لَّكُمْ ۚ وَّ اللّٰهُ

اولے یہ کرمی | لہ تاسونہ | ستاسو دیدیائے | او د بہ بخبتی | تاسو | او اللہ | اولہ تاسونہ بہ ستاسو گناہونہ لرے کرمی | او تاسو بہ و بخبتی | او اللہ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۳۸﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د لوئے فضل خاوند دے | اوہ کلہ چہ | تد بیکولو | ستا خلاف | کافرانو | د لوئے فضل خاوند دے | او (لے پیغیرہ) یا دکرہ | کلہ چہ کافرانو ستا پہ بارہ کیے تد بیکولو کول

لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۚ وَ يَمْكُرُوْنَ وَ

چہ دوی قید کرمی تا | یا وڈرئی تا | یا لہ وطن نہ او باسی تا | او دوی بد تد بیکولو | او چہ تا قید کرمی یا د مکرری | یا د د وطن نہ او باسی | دے خلقو تد بیکولو | او

يَمْكُرُ اللّٰهُ ۚ وَّ اللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿۳۹﴾ وَاِذَا تُتْلٰی عَلَیْہِمْ

اللہ م تد بیکولو | او اللہ | د بولونہ نینہ | تد بیکوونکے دے | اوہ کلہ چہ | لوستلے شی | چہ دوی باند | اللہ تعالیٰ م تد بیکولو | او اللہ تعالیٰ دیرینہ تد بیکوونکے دے | اوہ کلہ چہ دوی تہ زمونہ آیتونہ

اٰیٰتِنَا قَالُوْۤا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا

زمونہ آیتونہ | نووائی | مونہ او دیدی دی | کہ پرمونہ وغواہو | نوویہ وایو مونہم | پہ شان دے (کلام) | لوستلے شی | نووائی چہ مونہ و او ریدل | کہ مونہ وغواہو نو بخبتیہ بہ ہم دے جوہ کرمی

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ هُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بیا یہ ہفتہ دوی | پہ دوی باندی | (دوچہ) افسوس | بیا یہ | دوی مغلوبہ کہے شی | اوکوم خلق چہ کا کافر دوی
اوپا یہ نے داخر غوثہ د افسوس سبب دگر شی او بیا (آخر) بہ بیلات دگری | او قول کافران بہ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

ہم دوزخ طرف تہ | بہ جمع کرے شی | دپارہ دد چہ جدا کری اللہ | ناپاکہ | لہ پاکہ
دوزخ نہ راغونہ وے شی | چہ اللہ تعالیٰ گندہ خیزونہ د پاکیزہ خیزونہ نہ بیل کری

وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ جَمِيعًا

اوکیریدی | ناپاکہ | غنلہ دوی نہ | پہ غنوی باندی | بیا (یوٹلے) دیر جو کیری | ددے ہوم
او بیا ناپاکہ خیزونہ پہ یوبل یا ندی کیری | ددے ہوم یو دیرے چوہ کیری | بیا دا دیرے

فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ قُلْ

بیا ہفتہ (دیر) و غور زوی | بہ دوزخ کہے | ہم دا خلق دی | نقصان موند وکی | دواپ
دوزخ نہ وروغور زی | ہم ددہ خلق دی چہ پہ زیان کہے پراتہ دی | کافرانہ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۝ إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ

ہفتہ خلقونہ | چہ کافران دی | کہ چرے دوی منع شی | نو بخشہ بہ وشی | دوی نہ | دہفتہ چہ تیر شول
دواپہ چہ کہ دوی اوس ہم منع شی نو تیر شوی گناہونہ بہ ورتہ د بختل شی اوکے بیایا زانہ وانی

وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝

اوکے چرے | دوی بیا داسے دگری | بس بیشک تیر شے دے | حالت | د حکمتیں وخلق
کوی | نو د یخوانو قومونو سرہ چہ شے شوی دی ہفتہ بنکارہ دی

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

او جنگ کوئی دوی سرہ | تر دے چہ | پاتے نہ شی | فتنہ | او پاتے شی | دین
او تر ہفتہ وختہ و سرہ جنگیری چہ فتنہ باقی پاتے نہ شی | او قول دین یوازے د

كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

قول | اللہ دپارہ | پس کہ چرے | دوی منع شی | نو بیشک | اللہ | ہفتہ فتنہ | چہ دوی لوی
اللہ تعالیٰ شی | نو کہ چکر دوی (د فتنہ نہ) منع شی نو بیشک اللہ تعالیٰ د دوی علونہ

بَصِيرٌ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ

(دنبہ) گوری | اوکے چرے | دوی منع وکرو لو | نو پوہہ شی | چہ | اللہ
گوری | اوکے چرے دوی منع وادی نو یقین وساتے چہ اللہ تعالیٰ ستار

مَوْلَاكُمْ نَعَمْ ۚ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

ستاسو ملکرے دے | (دغہ) نبہ | ملکرے (د) | اور ہم غہ نبہ | مدد کوئے دے
کار ساز دے او ہفتہ غہ نبہ ملکرے دے او غہ نبہ مدد کار دے